

ไว้ต่ำมพระกรุณา นำปวงประชารพัณฑ์โรคภัย

องค์ประธานกิตติมศักดิ์มูลนิธิแพทย์อาสาสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี (พอ.สว.) เพื่อสืบสาน
พระปณิธานในสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี และสมเด็จพระพี่นางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถมาโดยตลอด กองประกันทรงศึกษาทางด้าน^{วิทยาศาสตร์และการแพทย์อย่างเชี่ยวชาญ} พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ทรงเป็น

จากการที่ ศาสตราจารย์ ดร. สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าฯ พาราณสวรรคาลักษณ์ อัครราชกุมารี ทรงงานในหน่วยแพทย์

ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถมาโดยตลอด กองประกันทรงศึกษาทางด้าน

วิทยาศาสตร์และการแพทย์อย่างเชี่ยวชาญ พระบาทสมเด็จ

พระเจ้าอยู่หัวฯ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ทรงเป็น

“เกิดเป็นเจ้าต้องรับใช้ประชาชน” เป็นคำสอนจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถมาตั้งแต่ทรงพระเยาว์ ทำให้พระองค์ทรงตระหนัก อยู่เสมอว่าต้องทรงงานเพื่อช่วยเหลือราษฎรให้มีความคุ้มค่าอย่างพอเพียง นั่นเป็นเหตุผล ที่พระองค์ทรงงานหนักอย่างมีเคียบอ่อนห้อมและมีเคียบทึ่นแก่ความยากลำบาก กีเพื่อประโยชน์สุข ของปวงชนชาวไทย ทรงเสด็จเยี่ยมเยียนราษฎรในถิ่นทุรกันดารทั่วทุกแห่งทั่วประเทศ พร้อมทั้งทรง มีรับสั่งให้หน่วยแพทย์ พอ.สว. หน่วยแพทย์พระราชทานโรงพยาบาลจุฬาภรณ์ โรงพยาบาลศิริราช และโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ร่วมกันออกตรวจรักษาประชาชนในพื้นที่ต่างๆ หากตรวจพบ โรคที่ยากต่อการรักษา พระองค์จะทรงรับผู้ป่วยเหล่านี้ไว้เป็นผู้ป่วยในพระราชมนุเคราะห์ ด้วยโรคเหล่านี้ นักจะมีค่าใช้จ่ายในการรักษาสูง ซึ่งขัดกับรายได้ของประชาชนในถิ่นทุรกันดาร ที่มีอย่างจำกัด จึงไม่มีโอกาสไปรักษาโรคที่เป็นให้หายขาดได้

ในการเสด็จเยี่ยมหน่วยแพทย์นี้ ทรงมีพระวินิจฉัยร่วมกับคณะแพทย์ที่ทำการ ตรวจรักษาทุกครั้ง เพื่อนำผู้ป่วยไปรักษาต่ออย่างโรงพยาบาลที่มีความพร้อมด้านอุปกรณ์การแพทย์ ใน การรักษา เพื่อให้ผู้ป่วยได้รับผลการรักษาที่ดีที่สุดและหายขาดจากโรคที่เป็นอยู่ เปรียบเสมือน แสงสว่างนำความหวังสู่ชีวิตรายภูมิอีกด้วย

นอกจากนี้ พระองค์ยังทรงให้ความสำคัญ ในการประกอบอาชีพของราษฎร ซึ่งส่วนใหญ่ยังคงอาชีพ เกษตรกรรมเป็นหลัก และมีการเลี้ยงสัตว์ร่วมอยู่ด้วย จึงโปรดให้หน่วยสัตวแพทย์อาสาฯ ทำการสอนให้ บริการตรวจรักษาโรคแก่สัตว์เลี้ยง และให้ความรู้ ด้านปศุสัตว์แก่ประชาชนด้วย

ทุกครั้งที่พระองค์เดินเยือนราชถูรและหน่วยแพทย์ในถิ่นทุรกันดารนั้น

ทรงมีพระเมตตาและเป็นกันเองกับประชาชนทุกหมู่เหล่าที่เข้ามา ทรงห่วงใยพสกนิกร โดยมิทรงเลือกเชื้อชาติ

ศาสนา เพียงมุ่งหวังให้รายถูรได้รับการดูแลด้านสุขภาพและอนามัยอย่างเท่าเทียมกัน พร้อมกันนี้ทรงพระราชทานเงินและโล่แก่สมาชิก พอ.สว. เครื่องแบบแก่ นักเรียน บานและเครื่องนุ่งห่มแก่ผู้สูงอายุ และของเล่นแก่เด็ก หลังจากนั้นทรงพระราชทานกำลังใจ และพระราชทานแบ็คกิปแก่ชาว พอ.สว. เพื่อใช้เป็นหลักในการ ทำงานเพื่อประชาชน เพราะต้องอุทิศและเสียสละทั้งกายและใจในการช่วยเหลือประชาชนในถิ่นทุรกันดารให้มีสุขภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ถูกแม่ของน้องทศพรได้กล่าวถึงความรู้สึก平原ปลื้มที่ได้มีโอกาสเป็นผู้ป่วยในพระราชานุเคราะห์ ว่า “น้องเป็นโรคกระดูกคดตั้งแต่เกิดทำให้กระดูกสันหลังโก่ง เวลาไปโรงเรียนก็จะโคนเพื่อล้อเลียน แม่ไม่ อยากให้ลูกมีปมด้อย โรงพยาบาลในจังหวัดนอกแม่ว่าต้องไปรักษาที่กรุงเทพฯ แต่แม่ไม่มีเงินพาล่องไปรักษา ดีไม่นานที่วันนี้มีหน่วยแพทย์มาที่นี่ และไม่นึกไม่ฝันว่าน้องจะได้เป็นผู้ป่วยในพระราชานุเคราะห์ แม้รู้สึกดีดัน ไม่นาน ปลื้มใจเป็นที่สุด แม่ไม่มีอะไรที่จะตอบแทนพระองค์ท่าน นอกจากสอนน้องให้เดินโดยเป็นคนดีของสังคม”

เช่นเดียวกับ ด.ช.ศักดิ์ธัช เบทธร์กร อายุ 3 เดือน หนึ่งในผู้ป่วยในพระราชานุเคราะห์ จาก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งป่วยด้วยโรคไตวายเรื้อรัง ได้รับการส่งต่อไปรักษาที่โรงพยาบาลศิริราช เพื่อให้ได้รับการรักษาที่ได้ผลดีที่สุด ถูกแม่ของน้องศักดิ์ธัชกล่าวถึงความ平原ปลื้มทั้งน้ำด้วยว่า “ ที่จริงแล้วน้องมีฝ่าแฝดแต่เสียชีวิตไปตั้งแต่เกิด แม้ว่าน้องจะอดทนได้แค่ไหนก็เป็นไวด้วยเรื้อรัง ตั้งแต่กำเนิด ไม่คิดว่าชีวินี้จะมีโอกาสได้เป็นผู้ป่วยในพระราชานุเคราะห์ พระองค์ท่านตรัสว่า จะช่วยเรื่องค่ารักษาทั้งหมด จะช่วยรักษาลูกให้หาย ทำให้แม่รู้สึกดีใจ และตื้นตันไม่นาน ที่พระองค์ ท่านทรงห่วงใยและไม่เคยทอดทิ้งประชาชน แม่จะสอนน้องให้เดินโดยเป็นคนดี ช่วยเหลือประเทศไทย ทำทุกอย่างเท่าที่แม่จะทำได้ เพื่อตอบแทนพระกรุณาธิคุณของพระองค์ท่านในครั้งนี้ ”

นอกจากนี้ยังมีผู้สูงอายุที่ได้เข้ามา รับเสด็จและรับสิ่งของพระราชทานจากพระหัตถ์ ต่างมีความ 平原ปลื้มและสำนึกรักในพระกรุณาธิคุณของพระองค์ ดังเช่น นางร่า แตงทอง อายุ 77 ปี กล่าวถึงความรู้สึก ที่ได้เข้ามา รับเสด็จว่า “ ยายอายุปานนี้แล้ว ไม่นึกไม่ฝันว่าจะมีโอกาสได้เข้ามา รับเสด็จและได้รับของ พระราชทาน ยายรู้สึกภูมิใจ และ平原ปลื้มไม่นาน ยายขอให้พระองค์ทรงมีพระชนม์มายุยิ่งยืนนาน ”

เช่นเดียวกับ นายวิเชียร ไกรคุณสุข อายุ 82 ปี กล่าวถึงความรู้สึกครั้งหนึ่งในชีวิตที่ได้เข้ามา รับเสด็จว่า “ ในชีวิตไม่เคยรับเสด็จพระองค์ได้เลย รู้สึกดีใจมากที่ท่านเสด็จมาเยือนราชถูร ท่านทรงเป็น ห่วงทุกข์สุขของประชาชน โดยตลอด ตราบสิ้นคำสั่นในพระกรุณาธิคุณเป็นที่สุด ”

แม่พระองค์จะทรงมีพระพลานามัยไม่แข็งแรง แต่ก็ทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจอย่างมีเคยย่อห้อ ด้วยพลังและความหวังที่จะนำความรุ่มเรื่นเป็นสุข ไปสู่ราชถูรทั่วหล้า ดังคำที่ทรงกล่าวไว้เสนอว่า “ ถ้าทำอะไรด้วยใจแล้วจะไม่เห็นออย ” ดังเช่นที่พระองค์ทรงรักและชื่นชอบในงาน พอ.สว. พระองค์จึง ทรงงานด้วยใจ ให้รักประชาชนทุกคน

